

Pink People

✦ No.5 MEI/JUNI '82 ✦

COLOFON

Redactie:

Hub Ditman
Clemens Lantman
Infolijn : 077-24463

Kopy:

Postbus 611
5900 AP VENLO
Bankrek.5794.70512
Lay-out: cjetán

INLEIDEN...

Een welgevulde Pink People ditmaal. Zij het dat we veel van de kopij op het laatste moment bij elkaar hebben moeten sprokkelen. Maar och, bij welk 'clubblaadje' heeft men daar geen last van. Als 'hoofdartikel' mag zeer zeker beschouwd worden de bijdrage ons toegezonden vanuit Orpheus, een groep actief voor gehuwde homofielen en lesbiënnes. (Opvang voor de regio Noord-Limburg: John & Mariet Wijnhoven, 077-40387, postbus 455, 5900 AL Venlo). De bijdrage bestaat uit een zeer aangrijpende brief van een lesbiënnne -getrouwd, inmiddels in scheiding- aan haar ouders. Een beschouwend artikeltje in het Duits over homo-demonstraties ontvingen we van Peter Schroeder. Het sluit goed aan bij het stukje over de Homoweek en de Gay Pride Day. Verder het e.e.a. van redactie en vaste medewerkers, van serieus tot kritisch spottend om ons blad voor een ieder leesbaar te houden. Onze advertentierubriek voor niet-zakelijke advertenties, hebben we 'Pinkies' gedoopt. Nog steeds voor het symbolische bedragje van f 1,- (bedrag liefst bij opgave in postzegels bijsluiten).

...en UITLUIDEN

Eerst óp de dag van de bestuursvergadering, donderdag 6 mei j.l., lieten voorzitter Ger Verheijen en penningmeester Frank Thuyls van onze Werkgroep schriftelijk weten onmiddellijk te stoppen met hun activiteiten binnen de Werkgroep. COC-leden zullen hun beider brieven

➔ blz.2 kolom 1

INHOUD

blz. 2	VIDEO-AVONDEN	Clemens
3	ORPHEUS - BRIEF AAN MIJN OUDERS	John Wijnhoven
5	FEEST IN DRIEVOUW HOMOWEEK 1982	Clemens Clemens
6	VERSPILLING	Clemens
9	VROUWENPAGINA	Rita/Nicole
11	KINDERSEKS	Clemens
12	SCHWULEN- DEMONSTRATIONEN	Peter Schroeder
13	GEDICHT PINKIES	Chris
14	VERSLAG THEMA-AVONDEN	Hub
15	PUZZEL	Chris

Vaste medewerkers aan 'Pink People':

Vrouwepagina: Rita Vogel
Nicole Janmaat
Puzzelpagina : Chris van Vlijmen
Typewerk : Désirée Deenen

AAN DE LEDEN

Aan de leden en donateurs van het COC afd. Venlo.

Zoals u waarschijnlijk al vernomen heeft zijn de voorzitter en de penningmeester niet langer inzetbaar als werkgroeplid. Dat de voorzitter alsook de penningmeester zich hebben bedankt kwam bij mij over als een donderslag bij heldere hemel.

Het was bekend dat de voorzitter met ingang van een september zijn fuctie zou neerleggen, dit besluit heeft hij om strikt persoonlijke redenen herzien met onmiddellijk aftreden.

Ik betreur het ten zeerste dat de voorzitter om het feit dat hij niet langer

➔ blz.2 kolom 2

tesamen met deze Pink People toegezonden krijgen. Het lijkt mij nodig er ook hier nog enige kanttekeningen bij te maken gezien de wijze waarop hen besluit tot stand kwam en ons meegedeeld werd.

In zijn schrijven d.d. 5 mei voert Ger als enig motief voor zijn voortijdig opstappen (hij zou eerst per 15 september ophouden) aan dat hij "het gevoelsmatig niet langer op kan brengen om nog ooit met Clemens Lantman rond één tafel te zitten". Hij verzuimt erbij te vermelden -een verzuim dat ik hem zeer kwalijk neem- dat de aanleiding daarvoor louter en alleen terug te voeren is op een privé-conflict. Waarvan akte! Verder wens ik dat ook privé te houden! De brief van Frank d.d. 6 mei vermeldt als motieven voor zijn besluit "met onmiddellijke ingang te stoppen" dat hij is "ontmoedigd door het gebrek aan coördinatie" de "onsympathieke manier van samenwerken" met een "karakter van tegenwerken".

Een zó plotseling en definitief besluit vergezeld van slechts zulke vage aanduidingen! Hopelijk mogen de overblijvende bestuursleden alsnog vernemen hoe dit gelezen en vooral begrepen dient te worden.

Het vertrek van Frank betreur ik ten zeerste. Over zijn kwaliteiten en inzet was bij mij en anderen tot op heden geen enkele twijfel, zeker gezien het feit dat e.e.a. naast zijn veeleisende dagtaak gedaan moest worden. Dat hij daarbij, naast de zorgvuldige wijze waarop hij zijn penningmeesterschap vervulde, voor vele andere klussen bereikbaar was, is reden temeer om hier onze waardering daarvoor uit te spreken. Blijft echter dat zijn vertrek een wat wrange nasmaak achterlaat, gezien een zin in zijn brief waarin hij de hoop uitspreekt dat de Werkgroep door vertrek van Ger en hemzelf wel tot die bloei zal komen "die mét ons niet mogelijk schijnt te zijn" (sic!). Het zal hopelijk iedereen duidelijk zijn dat Frank er zélf voor kiest zich solidair te verklaren met de voorzitter die vertrekt om motieven die niet binnen de Werkgroep liggen. In mijn ogen een zeer ónkritische solidariteitsbetuiging. Was en is b.v. met name coördinatie niet bij uitstek een taak waarvan de verantwoordelijkheid ligt bij de voorzitter?

Nogmaals, het is jammer dat Frank vertrekt. Omdat het ook nog steeds jammer is dat het COC zo nodig is, spreek ik de hoop uit dat de andere deelnemers aan de Werkgroep Homofilie Venlo de moed en de volharding kunnen opbrengen om met elkaar dóór te gaan op de ingeslagen weg. Er zal nog heel wat water door de Maas stromen alvorens in Venlo homo's en lesbiënnes zich vrijelijk (en ook vrijerig ja!) kunnen bewegen zonder daarbij in botsing te komen met al te fanatieke bewakers van dubieuze en verouderde normen.

Mag ik mijn inleiding besluiten met het verzoek kopij voor Pink People no. 6 in te zenden vóór 15 juni? Alle mogelijke bijdragen zijn welkom: ingezonden brieven, kritische stukken, cartoons, tekeningen etc.

Veel leesplezier,

Clemens



aan tafel wenst te zitten met een ander werkgroeplid, dit als motivatie gebruikt om nog langer te kunnen en willen functioneren als werkgroeplid.

Voor de penningmeester liggen de argumenten anders. Hij constateert een vorm van tegenwerking binnen de werkgroep. Ik vind het jammer dat de penningmeester dit ondervonden heeft en zich daarvoor heeft moeten bedanken.

Zelf heb ik van enige vorm van tegenwerking nooit iets ontdekt.

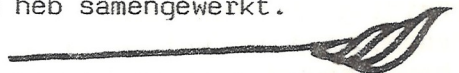
Als er toch een vorm van tegenwerking is geweest, vind ik het vreemd dat er nooit ruimte is geboden om dit bespreekbaar te maken.

Ik hoop op korte termijn met zowel de voorzitter alsook de penningmeester een gesprek te hebben om een en ander duidelijk te krijgen.

Voor de toekomst hoop ik dat dit soort gebeurtenissen bespreekbaar gemaakt kunnen worden, dit zeker om verwarring binnen de werkgroep te voorkomen.

Ik wens de voorzitter alsook de penningmeester voor de toekomst het beste toe en bedank hen vanaf deze plaats voor de toch wel prettige manier van samenwerking gedurende de paar maanden die ik met hen heb samengewerkt.

Hub



VIDEO-AVOND

De video-avond welke onder voorbehoud gepland was voor 30 april hebben we voor onbepaalde tijd moeten uitstellen omdat de banden op zich laten wachten. Jullie houden de 3-delige produktie 'Hoera... een homo?!' (zie Pink People no.4) nog tegoed. Hou daarvoor de aankondigingen via het Dagblad voor Noord-Limburg, het E3-Journaal en de gebruikelijke affiches in de gaten.

Schreef ik in Pink People no. 3 nog dat de video-avonden aan een bepaalde behoefte leken te voldoen, inmiddels blijkt dat ik daar ten dele op terug moet komen. De 'interne klik' is weliswaar meestal voltallig aanwezig en daarnaast nog een wisselend aantal bezoekers, maar na enige ruggespraak met onze penningmeester

→ blz. 11

ORPHEUS



Toen onlangs één van de redactieleden van Pink People me vroeg om een bijdrage te leveren vanuit de Orpheushoek aan dit blad, hoefde ik niet erg lang na te denken waaruit deze bijdrage zou moeten bestaan.

Juist had ik "brief aan mijn ouders" gelezen, verzonden door een zéér goede bekende van mij aan haar ouders.

Ik was erg geroerd hierdoor.

De warmte, de pijn, de vechtlust, het verdriet, maar ook de uiteindelijke opluchting zal ongetwijfeld bij iedere lezer overkomen.

John Wijnhoven

Ter verduidelijking:

Ik ben 48 jaar: 23 jaar getrouwd.

G. is mijn man. S. mijn zoon van 15 jaar, die na de scheiding bij mij blijft wonen.

Ik heb nog een zoon van 21 jaar die in Amsterdam studeert en een dochter van 19 jaar die in Maastricht studeert.

R. is mijn lieve vriendin, met wie ik nu twee jaar een verhouding heb.

Pas ongeveer vijf jaar geleden begon ik 'wakker' te worden.

Na een periode van angst en verwarring, ben ik nu strijdbaar.

Nadat ik hen verteld had, dat ik ga scheiden, en de oorzaak daarvan; n.l. mijn homofilie, schreef mijn vader mij een brief, waarin hij zijn en mijn moeders verdriet, hun angst, zorg en onbegrip uitsprak.

BRIEF aan mijn OUDERS

denkend aan mijzelf
aan wie ik was
wie ik had willen zijn
denkend aan mijn onvermogen
mijn toekomstbeeld: een geheel
mijn ideaal.
denkend aan mijn gebroken ik
twee helften, niet meer te lijmen
twee delen, elk een andere vorm en kleur
toch samen ik
heel en gebroken
wie was ik?
wie ben ik?
wie word ik?
God verdeel je in mijn helften...

brief aan mijn ouders

Vanmorgen uw brief gekregen Vader. Daarmee kwam voor mij de bevestiging van mijn gedachte; ze zullen het er moeilijk mee hebben en het niet begrijpen. "Onbegrijpelijk", schrijft u, "en voorlopig zullen we het wel niet begrijpen....."

Mijn 'kruistocht' duurt al een paar jaar. Ik was zo'n traditionele moeder, dacht er nog niet aan, mijn leven met een ander als G. te willen delen. Toen werd ik verliefd op een vrouw. Ik heb lange tijd veel moeite gehad met mezelf, en met haar, helder te krijgen wat er nou eigenlijk met ons aan de hand was. Ik heb moeite gehad, mezelf te accepteren zoals ik ben. Toen ben ik voorzichtig begrip gaan vragen in mijn omgeving. Op de eerste plaats bij mensen waar ik van hou. G. begreep me. Daarna kwam de pijn voor ons twee en al heel gauw wist hij, dat hij wilde scheiden. De kinderen begrepen, accepteerden. Ze gaan er gemakkelijk mee om. Ik heb veel steun van hen. Moeilijker werd het om onze vrienden en familie in te lichten. Ik heb de moed gehad, dat

overal zelf te doen. Dat kostte veel tijd en vooral energie. Wij zijn met elf broers en zussen en G's familie is even groot. Bovendien zijn onze familie's niet gewend met homofilie om te gaan. Toch ben ik overal geweest en wel om de volgende reden: begrip te krijgen voor mijn eigenheid en de situatie waarin ik terecht gekomen ben. Nog een reden: ik wil me in mijn eigen kring, bij familie en vrienden fijn voelen, op m'n gemak en op m'n plaats zijn.

Mijn 'zijn' is mede oorzaak van onze scheiding. Ik wil daar eerlijk over kunnen praten. Ik hou van iemand, ook daar wil ik vrij over kunnen praten en natuurlijk ook over mijn moeilijkheden, die nu zo complex zijn en die naar het eruit ziet, voorlopig nog niet opgelost zullen zijn. Ik zal op weerstand blijven stuiten. Menige vinger heeft me al terecht gezeten. Als men zegt, mij te accepteren, zullen er toch vragen blijven over mijn handelen, die niet aan mij persoonlijk gesteld zullen worden. Ik merk dat men huiverig is er met mij over te praten. Homofilie kan op een afstand, het moet maar liever niet in je huis komen. Ik hoop door zelf open en eerlijk te zijn, eerlijk en open tegemoet getreden te worden. Ik vind het erg belangrijk vanuit mezelf te praten, vanuit mijn eigen ervaring, dat lijkt me beter als het te horen van "ze zeggen".

U schrijft, Vader "erover praten is nog het enige wat we kunnen doen"...

Zó is het!

Ik heb veel gepraat, dagen, nachten, eindeloos lang. Met G., met R. mijn lieve vriendin, met de kinderen, met mensen uit onze gespreksgroep Orpheus, met F., onze psycholoog, bij wie we in therapie zijn gegaan en met de pastor van onze kerk, die avonden tot diep in de nacht, hier gezeten heeft, om alles met ons door te praten, en met ons een weg te zoeken.

Ik ben door een hel gegaan. Ik was, en ben nog, in een zwarte tunnel, waarvan het einde nog niet in zicht is. Af en toe zie ik licht, dat geeft hoop, maar ik schijn er nog lang niet te zijn.

Er is een periode geweest dat ik 's morgens niet uit mijn bed kon komen van ellende. M'n hele lijf heeft pijn gedaan, ik was gebroken. En dan wil je praten, praten en schreien. Je wilt je verhaal kwijt en als het even kan, begrip van de ander, en als het heel gunstig is: 'n goed advies. Ik heb moeten leren met een onbekend facet van mijn 'zijn' mijn homofiel zijn, om te gaan. Wie verwacht dat je na 21 jaar huwelijk zoiets overkomen kan? Er gaat een wereld voor je open, maar er stort ook een wereld in. Het is ten koste van veel gegaan. Ik heb geen toekomstbeeld meer, er is zelfs geen droombeeld en aan fantasie waag ik me niet. Ik heb alles verloren, mijn toekomstbeeld, mijn man, mijn gezin, mijn huis, mijn zekerheid en mijn geborgen zijn. Ik lijk Job wel. Ofschoon ik niet het gevoel heb op een mestvaalt te zitten. Alles verloren wat me vertrouwd was en houvast bood. Erger kan het niet worden. Het kan nu alleen maar weer beter worden. Ik voel de moed en de wil in me om weer aan het nieuwe te bouwen. Hoe, dat weet ik nu nog niet, ik heb er nog geen zicht op.

Terug naar Vaders brief: over "het ontmoeten van aardige mensen en niet toegeven"...

Mijn leven is omringd door aardige mensen, mensen waar ik van hou en waarmee ik contact houd, anders verlies ik ze. Elk 'aardig' mens heeft zijn plaats in mijn leven. Wat ik in uw betoog mis, Vader, is de essentie waar het bij mij om gaat. Het gaat in mijn leven nu niet om een vriendschap, maar om een liefde, en nog iets, waar ik wezenlijk niet onderuit kan, zonder mezelf geweld aan te doen, of te ontkennen, n.l. mijn geaardheid! Ik neem aan dat wat u met Moeder al meer dan 50 jaar hebt, ook meer dan een vriendschap is! Het is de liefde die jullie bindt en draagt over alle moeilijkheden heen. Daar hecht u, met recht, veel waarde aan. Ik ook! Ik heb respect voor de liefde die mij gegeven is. Wie zal dit krijgen? Ik ga er zorgvuldig mee om en hier komen uw woorden, uit uw brief, terug Vader. Woorden, die als een terechtwijzing door u bedoeld zijn, maar die ik voor mij zelf ten goede aan zal wenden, omdat ze een goed beeld geven van mijn situatie.

"Ik vlucht niet weg in fantasieën, ik blijf met twee benen op de grond. Ik moet me beheersen (om niet in gemak van het oude, terug te kruipen) ik ben offerbereid en edelmoedig, ik denk na en ik overweeg de consequenties"!!

Ik voel me zo verantwoordelijk. Ik moet geloofwaardig zijn, anders kan 'n ander niet in mij geloven.

Nu nog even over ons huis. Moeder kan het

moeilijk verwerken dat ik nu huisloos word. Dat wist ik, en ik ben blij dat ze begrijpt waar een groot deel van mijn ellende zit. Want ook het verliezen van materiële zaken doet pijn. Bovendien wordt je hierdoor een stuk zekerheid ontnomen. Ik hou zo van dit huis. Het is te kostbaar aan onderhoud om het na de scheiding aan te houden. We proberen het huis voor mij en S. te behouden. Dat kan alleen als ik medebewoners krijg, om samen de financiële lasten te dragen. S. en de andere kinderen, als ze thuishomen een gezellig thuis bieden, staat voorlopig op de eerste plaats. Er is geen sprake van geweest dat hier vrouwen zouden komen wonen, dat verlang ik allerm minst. Ik hoop mijn leven te delen met mannen en vrouwen. Ik denk dat ik in januari een tijdje thuishom. Er is nog zoveel te praten. Dat kan niet per brief, jullie moeten horen hoe mijn leven verlopen is, wat moeilijk en wat goed was. En hoe ik het nu zie. We hebben zo weinig van ons zelf laten zien in al die jaren, ook al waren we vaak thuis en jullie hier.

De oorzaak van mijn scheiding ligt voor een groot deel in het verleden. Mijn huwelijk is nooit geweest wat het zijn moet: 'n harmonisch samengaan van twee mensen, in liefde en respect. Een plaats waar je je op je gemak voelt en veilig bent. Dit was een wens van mij om zó te leven, zó had het waarde voor mij. Ik ben hierin nooit bevestigd. Dat doet pijn. Ik heb jarenlang een weg gezocht daar verandering in te brengen. Maar G. heeft dat niet gewild. Dit verleden, en het afhaken van G. was voor mij al te meer een reden, m'n eigenheid niet te verdringen, maar te kijken wat voor waarde het voor mij had en wat ik er mee kon doen. Over het verleden wil ik geen schuldvraag stellen, ik heb gevochten en geschreid, maar weet goed dat ik toch ook gelukkig geweest ben. Ik voelde dat het geluk in mijzelf was en kon wonder boven wonder toch altijd doorgaan op de ingeslagen weg. Altijd met de hoop, dat het beter zou worden. Eens, dacht ik, eens zal het goed gaan...

Helaas, er gebeurde iets anders. Ik gaf er aan toe, ik kon niet anders. Daarmee sloot ik een periode van hoop en zekerheid af en nam de sprong in het ongewisse. Wie had kunnen vermoeden, dat dit wat mooi en goed en heilzaam voor mij was, zoveel verdriet teweeg zou brengen? Ik heb met G. en veel mensen die naast ons staan, bekeken of ik niet terug kon in het oude patroon, om zodoende ons huwelijk te redden. Maar G. heeft dat vanaf het begin niet gewild, er viel zelfs niet over te praten. Ik voelde me daardoor erg gestraft. Zo ben ik dan op het spoor gezet, zelf mijn weg te zoeken. Lang ben ik verward en in opstand geweest. In het voorjaar heb ik me er bij neergelegd en aanvaarde ik de consequenties van mijn, door mij zelf niet ontkende, eigenheid.

→ blz. 5 kolom 1

Ik wilde niet verzanden in iets wat geen waarde meer had, omdat het me zekerheid en geborgenheid bood. Ik ben op pad gaan, naar het nieuwe, het onbekende. Dat maakt me angstig en bang, omdat ik niet weet wat het me brengen zal. Maar ik verwacht er wel iets van. Het op zoek gaan, deze 'beweging' in mijn leven, maakt mij rijker, sterker.

Deze verwachting geldt niet alleen mij, maar ook G. Ook hem wacht 'n rijker, beter leven. Daar zijn wij beide van overtuigd. Ook daarom heb ik niet het recht om hem vast te houden, om allerlei duistere, traditionele motieven. Dat zou niet eerlijk zijn. Hij gaat zijn eigen weg, dat is zijn eigen keus. Ik heb daar respect voor. Zijn handelen doet mij pijn.

Ik zie mijn verleden als een verblijf, goed en veilig bij de Egyptische vleespotten, maar ik kreeg een impuls om op pad te gaan. Na de woestijn en de doortocht, zal het beloofde land mijn deel zijn. Wat let mij op pad te gaan. Ik volg mijzelf. Ik krijg de kans mij zelf een héél mens te maken.

Ik wil niet zijn als een stilstaand, dood, water. Maar als een levende stroom, gevoel door de bron, alles overwinnend, onbedwingbaar zijn weg zoeken door een onbekend land.

Verdriet genoeg, tranen, voor mij, voor degenen waar ik van hou en die van mij houden. Heb maar vertrouwen in mij. Ik red het wel. Sta naast me en bekijk met mij samen, hoe we een aanvaardbare oplossing kunnen vinden voor mijn toekomst.

Ik verwacht dat van u en ik wil zelf helpen, mijn scheiding voor jullie aanvaardbaar te maken en samen met jullie het verdriet delen. Probeer met mij mee te denken. Sta u zelf toe, af te wijken van het 'normale', en begrip te krijgen voor mij en de vele mensen, die met hetzelfde probleem zitten. Daar vraag ik om. Ik wil dat jullie weten wat mij bezighoudt en hoe mijn mening en mijn houding is.

Hoe dat met haar en mij verder moet, weet ik ook niet. Ook hier ligt een stuk onvervuld verlangen, een onzekere toekomst. Hoe mogen en hoe kunnen wij inhoud geven aan deze liefde?

Tot nu toe is er alleen gekeken hoe onze partners en onze omgeving hiermee om kunnen gaan. Hoe R. en ik het maken en wat voor kans we hebben en zullen krijgen, daar praat niemand over. We zijn vrouwen, men verwacht dat we wel schikken. Oordelen: Veroordelen! Voor ons heeft deze relatie waarde. Het is een noodzaak. Ik zal er voor vechten. Ik ben gelukkig met haar. Ik geniet van onze harmonie en innig samengaan, ik voel me op mijn plaats. Ik ga er zorgvuldig mee om.

Ongekend! Nieuw! Blij! Gun mij dat! Hiermee wil ik deze brief sluiten. Laat mij delen; vreugde en verdriet met jullie.



Liefs

5

FEEST in 3-VOUD !

Vele wegen leiden naar Rome en eentje daarvan gaat via Roermond. Of moet ik zeggen ging? Want sedert daar een omstreden figuur de 'scheiding der geesten' predikte en daarbij ook over homosexualiteit hoogst bedenkelijke uitspraken deed in 1979, splitst zich daar die weg in een stoffig paadje waarvan nog maar de vraag is of het naar Rome leidt en in een ander weggedeelte dat regelrecht het centrum van Roermond ingaat.

U vraagt zich af wat dat nu met ténnis te maken heeft?

Weinig, het heeft meer met Dénis te maken.

Volgens de Wet van Bartjes is actie gelijk aan reactie en het begint er op te lijken dat juist de uitspraken van Gijsen destijds, voor tenminste één man -Dennis van Riemsdijk, eigenaar van bar 'Sjinderhannes' sauna 'The Plunge' en disco 'In Heaven'- een ware uitdaging zijn.

Hij is al enige jaren hard aan 't werk om van Roermond een flikkerwaardige stad te maken en grijpt iedere gelegenheid aan om dat te laten blijken.

Zoals over enkele maanden als dat gaat gebeuren door een 3-daags feest op 17, 18 en 19 september, waarvoor een maar liefst 3-voudige aanleiding is. Allereerst bestaat bar 'Sjinderhannes' dan 5 jaar, daarbij viert Roermond dit jaar zijn 750 jarig bestaan en -last but not least- viert tevens Dennis zijn verjaardag. Alhoewel het programma voor de drie dagen nog niet vast staat, wist Dennis me ervan te overtuigen dat het een groots festijn gaat worden met 'voor elk wat wils'; disco, leer of travestie, alles komt aan zijn of haar trekken. Dennis enigermate kennende, weet ik dat hij zich kosten noch moeite zal sparen om het iedereen (Gijsen niet meegerekend!) naar de zin te maken.

Hopenlijk kunnen we in het volgende nummer van 'Pink People' meer concrete informatie geven over het programma en, zeer benieuwd als we zijn, wachten we in spanning af!

Clemens



HOMOWEEK 1982

Toen in juni 1969 de politie van New York voor de zoveelste keer om onduidelijke maar dubieuze redenen een inval deed in een homobar, ditmaal de Stonewall Inn, was de maat vol. Homo's knokten terug en voor het eerst in de geschiedenis ontstond er een massaal verzet tegen homo-onderdrukking. Deze vormde de directe aanleiding voor het ontstaan van een brede inmiddels internationale homo-beweging.

→ lees verder op blz. 12

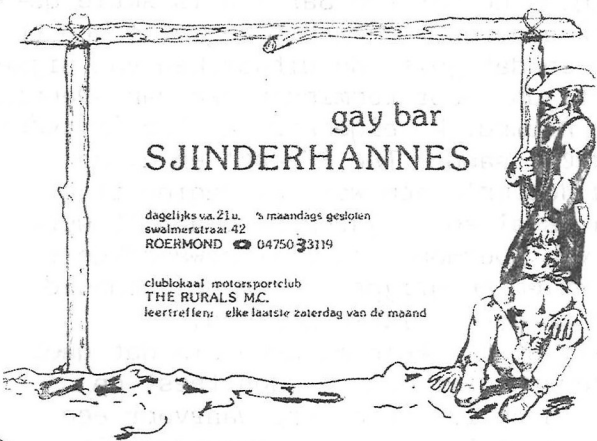
(ADVERTENTIE)

UIT IN ROERMOND

gay bar SJINDERHANNES

dagelijks va. 21u. 's maandags gesloten
swalmerstraat 42
ROERMOND ☎ 04750 33119

clublokaal motorsportclub
THE RURALS M.C.
leertreffens: elke laatste zaterdag van de maand

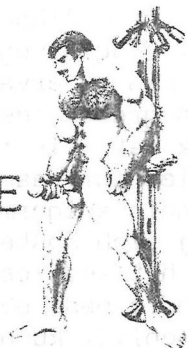


gay saunaclub

zwembad 30°
jet streamer
stoombad
finse sauna
zonedak
bar
petit restaurant
solarium

THE PLUNGE

dagelijks va. 12 uur geopend
's zaterdags nachtsauna
swalmerstraat 40
ROERMOND ☎ 04750 33119



in Heaven ultradisco

Swalmerstraat 29
Roermond-centrum

Dagelijks vanaf 21.00 uur
Dinsdag gesloten
Zondag's vanaf 16.00 uur geopend

VERSPILLING! mmm

mm wie onderzoekt de onderzoeker?

In de loop van de tientallen jaren welke verstreken zijn sinds de westerse wetenschap het bestaan van seksualiteit herondekte, zijn er tientallen onderzoeken gedaan.

Onderzoeken ook omtrent homofilie. Namen als Kinsey, Masters & Johnson of Margaret Mead klinken veel mensen bekend in de oren. Rapporten te over verschenen in psychologische, sociologische en andere vakkringen. Alle van de hand van vaak zeer goedwillende onderzoekers.

De uitkomsten? Nou ja, verzin maar 'ns wat.

Homo dat wordt je als:

*je moeder de broek aan heeft en/of vader pantoffelheld is.

*je verleid wordt door een flikker.

(Vraag: wie was de eerste poot in de geschiedenis - en ja hoor, daar stuiven de heren wetenschappers al weer driftig aan het werk!)

*je teveel sokken breit vóór je 10^e of knikkert met meisjes.

En pot wordt je als je haren te kort geknipt worden, je in bomen klimt of voetbalt met de jongens.

Los van de vraag wat hier van klopt - is dit interessant?

Ik ga nog even door.

In september '81 stond er een recensie in de Volkskrant over een "belangrijke nieuwe studie" van het Kinsey Instituut voor Sex Research over homoseksuele mannen en vrouwen. Dr. Alan Bell "verwacht dat de studie van twee kanten zal worden veroordeeld; door radicale homo's, omdat we het gewaagd hebben het onderwerp te bestuderen en door psycho-analiticici..."

De uitkomsten? Nou even dan. Het komt er op neer dat je niet homoseksueel wordt omdat je breit, maar je breit omdat je al homoseksueel bent. Aangeboren dus, zo lijkt het.

Gut wat boeiend toch weer zeg!

Allicht dat ik daar als min of meer radicale homo kwaad om dreig te worden. Niet vanwege de uitkomsten van dit weer ó zó goedbedoelde onderzoek. Daarmee zijn voorlopig een aantal 'wetenschappers' zoet. Maar wie of wat is gebaat met deze mateloze verspilling van tijd en geld? Laat ik eens een lastige vraag stellen: Interesseert het Meindert Leerling, ds. Glashouwer, Gijzen of andere Evangelische Duwehoeren ook maar enigszins, alvorens ze homo's de grond in trappen, of deze zó zijn vanwege ziekte, neurooses, hormoontjes, opvoeding, genen of wat dan ook? Nauwelijks. Je bent zondig en niet omdat je homoseksueel bent maar omdat je je homoseksueel gedraagt. Je mag best homo zijn zolang zij daar niets van zien, weten of vermoeden...

En wil dan nu de wáre neuroticus opstaan en zich klaarmaken... Nééé...! Voor een

écht onderzoekje ingegeven door voor-wetenschappelijke intuïtie!
 Wij nemen een tweetal stevige blonde hollandse polderjongens, liefst ruwe bolster - blanke pit (en 100% hetero graag) of -dat werkt iets minder goed vrees ik- twee struise rondborstige boerenmeiden mét appelblosjes op de wangen. Voor het oog van de 3 al genoemde bijbel-zwetsers volvoeren de knapen of meiden samen een uitvoerige en onstuimige vrij-scène. Naakt hoeft niet maar mag wel en geeft meer effect.
 En ja hoor, daar gaat Meindert Leerling

al spontaan over z'n nek, terwijl na korte tijd Gijsen's zwarte toog plotse-ling ter hoogte van het 27ste knoopje (van onder af) enkele natte plekken ver-toont. Helaas ds. Glashouwer is niet meer te redden. Zijn volstrekt a-seksuele smoel slaat groen uit van gif terwijl z'n mondhoeken trillen van ingehouden woede. Toch een veelbelovend resultaat. Terecht kunnen we ons nu de vraag stellen:

Wie onderzoekt nu eindelijk eens de homo-aversie van de 'hetero'?

Alenees



El David, the one and only Real gay club * El

(ADVERTENTIE)



Gevelige
ontspanning
ofeer

GAY CLUB „EL DAVID“

dagelijks open van 21.00 - 03.00 uur

dinsdags gesloten

zondags van 15.00 - 17.00 u gratis

koffie met gebak

van 19.00 - 20.00 u 'Happy Hour'

Regelmatig
travestie
en
andere
shows
☀

bruikbare suggesties voor
El David kunt u in
onze ideeënbuq gooien

* Showtime *
zie de agenda in
de Gay KRAAT !!!

Op verzoek
zenden wij u graag
onze gratis info folder

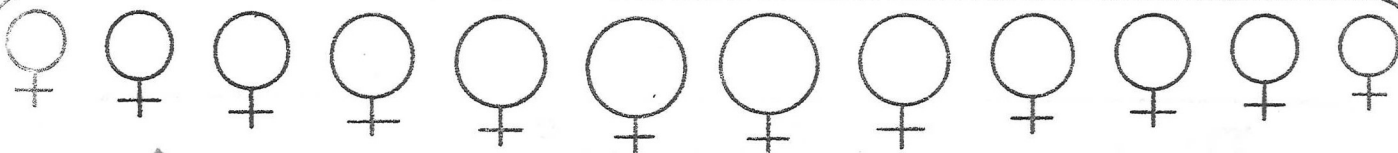
Tot ziens dus bij „Appy en Hans“ Maagdenbergweg 7a 5915 CN Venlo
Tel. 077-42120 vlakbij het station en Concertgebouw „De Prins“



Real gay club * El David, the one and only Real gay club * El David, the one and only Real gay club * El David, the one and only Real gay club * El

David, the one and only Real gay club * El David, the one and only Real gay club * El David, the one and only Real gay club * El David, the one and only Real gay club * El

Real gay club * El David, the one and only



Literatuurlijst(je)

-Het dubbele gelijk
van Maartje Luccioni (Bezige bij)

-De verschrikkingen uit het noorden
Andreas Burnier (Querido)

-Nellie
Ingeborg Oderwald (Fem. uitg. Sara)

-Vrouwen die van vrouwen houden
-een documentaire
samenstelling:
Hanneke v. Buuren (Anthos)

-Lesbisch prachtboek
redactie:
Maaïke Meyer, Mieke v. Kasbergen,
Ineke v. Mourik en Dorelies Kraakman (Fem. uitg. Sara)

-De eskimo en roos
Carla Walschap
(alleen nog te lenen bij de bibliotheek)

Vrijheid

Ik heb me weleens afgevraagd, waarom ik zo blij ben met mijn lesbies zijn. Daarbij moet ik denken aan een verhaal wat ik ooit gelezen heb. Twee vissen zitten in een veel te kleine kom, waarin ze niets anders kunnen als rondjes zwemmen. Op een goede dag worden ze uitgezet in een vijver en.....ze zwemmen steeds dezelfde kleine rondjes. Nu zie ik om me heen best wel lesbische relatie's die zoveel mogelijk in het hetero-normenpatroon rondjes zwemmen, maar toch ze kunnen.....

Rita



Het zijn mijn ouders. Vlug, wat moet ik voor iets heteroseksueels zeggen.



ZIJ KWAM...



Zij kwam, verschrikt, uitdagend, onverwacht en wankelde mijn armen in en zag mij aan ik zag haar ogen vochtig, donker en verleidend staan in een vermoeid gezicht - zij bleef de ganse nacht

en stamelde mij toe dat zij een offer bracht aan mijn verlangen - en brak in tranen uit en lachte schamper, roekeloos en luid - het was een vreemde trieste nacht.

Wij lagen samen - O mijn geliefde, zei ik zacht en was zo leeg en moe alsof ik sterven zou ik huilde aan de borst van een beschonken vrouw en in de schoot van een absurde liefdenacht.

Anna Blaman

DANS

Ik omvat met bei mijn armen de tere ronding van haar schouders en hals, en zijzelf doet mij haar zachtglooiende dansende benen omhelzen zo schrijden wij tezamen in rhythmische wiegeling

Ik zie omhooggeheven haar lief gezicht en dit hevig bijeenzijn drijft mij dicht en dicht tot haar - en wij dansen mond aan mond en hart aan hart en zacht gezicht aan zacht gezicht

Anna Blaman

Oplossing van
Doorloper-Puzzel no. 4

Horizontaal:

- 2 Toupet- Wimpers- U.
- 3 Orion- O.I.- Noodlot.
- 4 Eger- Kneden- K.B.- U.S.
- 5 Vertier- Otterlo.
- 6 Elbe- Neofobie- M.E.
- 7 Rivaal- Gorfam- Up.
- 8 L.L.- Slakkegang- Ze.
- 9 Almanak- Lima- Dil-
- 10 Au- Adoptie- Alter.
- 11 Isa- R.R.- Peel- Gis- K.O.
- 12 Tik- E.A.- Exegese- P.E.
- 13 Neus- Kruis- IJ- Trom.
- 14 Afromen- Negotie.
- 15 Kaketoe- Drosser.

Vertikaal:

- 2 Toeverlaat- Enak.
- 3 Orgel- Illusie- Fa.
- 4 Uier- B.V.- Smaak- Urk.
- 5 Portaal- Adres- Oe.
- 6 En- Kina- Anorak- M.I.
- 7 Toneelkapper- EG.
- 8 Wierook- Kt.- Ex- Une.
- 9 Indo- Foelie- Eind.
- 10 Moet- Orgie- LG- SER.
- 11 Pont- Blamage- IJ- Go.
- 12 E.D.- Kei- Analist- Os.
- 13 R.L.- Brem- Guts- Erts.
- 14 Soulmuziek- Po- I.E.
- 15 Ut- Soepel- Roemer.

(ADVERTENTIE)

Bistro „Le Lapin“

PARADE 88 - 5911 CE VENLO - TEL. 077-49697

Eindelijk

een eethuisje, waar ook U op hebt gewacht.

Geen tijd voor een bezoek of een korte lunchpauze?

Geen probleem, U belt, en wij zorgen ervoor, dat Uw lunch kan worden afgehaald.

Oók verzorgen wij koud buffet etc. etc.

Bistro „LE LAPIN“ voor een gezellige lunch, een sfeervol etentje of zo maar voor een tussendoortje.

Voor alles en altijd, natuurlijk BISTRO „LE LAPIN“, schuin tegenover het postkantoor.

GEOPEND: dagelijks van 10.30-21.30 uur.

keuken open van 11.30-14.30 en van 16.30 - 21.00 uur.

Op maandag gesloten.

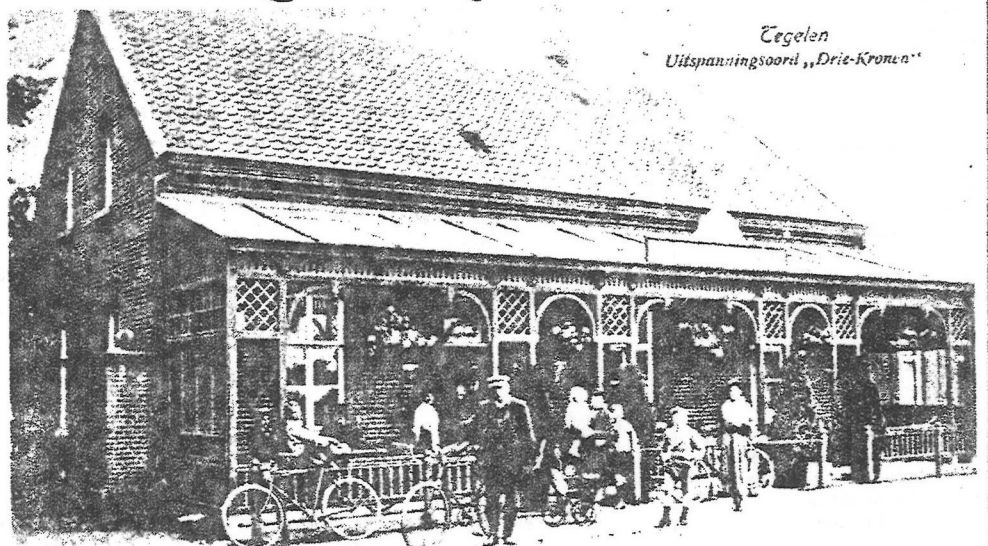


Drie Kronen

„Drie Kronen“
altijd en voor
iedereen
bereikbaar.



**Volop parkeer-
gelegenheid.**



Tegelen
Uitspanningsoord „Drie-Kronen“

„Het adres waar ook Uw grootouders reeds kwamen“!

DRIE KRONEN — VENLOSEWEG 67 — 5931 GS TEGELEN — TELEFOON 077-30289

Rustpunt langs de weg. Trefpunt voor iedereen.

KINDERSEKS

Op 16 maart j.l. vond in de Staa y te Blerick het symposium 'Omgaan met kinderseksualiteit en pedofilie' plaats, georganiseerd door de Werkgroep Jeugd-emancipatie & Pedofilie v.d. N.V.S.H. afdeling Venlo.

Hieraan gingen enige maanden van intensieve voorbereiding vooraf door het handjevol mensen waaruit deze werkgroep bestaat.

Aangezien Venlo klein is zal het weinigen verwonderen dat enkele mensen van de Werkgroep Homofilie ook aan de Werkgroep JE & P deelnemen en nauw betrokken waren bij de voorbereidingen en de dag van het symposium zelf. De grootste brok werk echter is door Jan van de Ven verzet, de meesten van ons goed bekend omdat hij ruim 10 jaar geleden de grote gangmaker was van 'onze' Werkgroep Homofilie, welke in het begin nauw verbonden was met de soosjeteit 'Minstrel' Het mag uniek genoemd worden dat deze kleine werkgroep, welke tot dan toe voornamelijk kleinere en grotere groepen, variërend van huisvrouwen tot studenten, met pedofilie en kinderseks vertrouwd probeerde te maken, een dergelijk symposium heeft willen en durven houden in een provinciestad als Venlo. Na afloop echter bleek de opzet goed geslaagd te zijn geweest. (Een indicatie daarvoor is ook af te leiden uit het aantal aanvragen om een verslag van de dag).

Er werden drie inleidingen gegeven. De eerste door Wil Flier-Schmidt. Zij behandelde in haar inleiding op gedetailleerde wijze hoe in onze cultuur seksualiteit dwangmatig gesocialiseerd wordt en wat de gevolgen later daarvan zijn voor volwassen mannen en vrouwen. Dit vanuit de stelling dat intimiteit -waarbij seksualiteit hooguit te onderscheiden maar niet te scheiden is- een functie is van het natuurlijke kind. In een tweede inleiding zette Dr. Edward Brongersma -jurist en 18 jaar lid der Eerste Kamer- op boeiende wijze uit een hoe de zedelijkheidswetgeving ontstaan is en hoe betrekkelijk onze normen en waarden blijken te zijn gezien in historisch en cultureel opzicht. 's Middags gaf Drs. Theo Sandfort een inleiding onder de titel "Pedofilie, wat er van te vinden en hoe er mee om te gaan?" Zijn betoog daaromtrent werd ondersteund door materiaal, afkomstig uit zijn eigen onderzoek onder jongens welke pedofiele contacten en/of relaties hadden.

De dag werd afgerond met een forumdiscussie onder deskundige leiding van Drs. Dick de Groot -socioloog en verbonden aan de Protestantse Stichting voor Verantwoorde Gezinsvorming (P.S.V.G.). Behalve de 3 inleiders namen in het forum zitting: Sytse van der

Velde, auteur van het boekje 'Wat doe jij met mijn kind?' (zelf pedofiel) en Gerard Roelofs, psychiater-seksuoloog bij het R.I.A.G.G. te Maastricht.

De laatste stelde zich zelf voor, door op zeer openhartige wijze te vertellen over zijn persoonlijke belevingen als enige man in zijn gezin met opgroeiende dochters, en dan met name over de seksuele aspecten daarvan.

Niet in de laatste plaats vanwege problemen met de geluidsinstallatie was de forumdiscussie nogal mat. Toch meen ik dat de doelgroep -artsen, leerkrachten, maatschappelijk werkers e.a. die beroeps- halve met de opvoeding van kinderen te maken hebben- een flinke portie nog te verwerken bagage mee naar huis genomen zullen hebben.

Zodra een uitgebreid verslag van deze dag gereed is, zullen wij dit ook aan onze lezers bekend maken.

Clemens



vervolg van blz. 2

Video-avonden

Frank bleek toch al snel dat er per video-avond ettelijke tientjes bijgelegd moeten worden.

Na 'Hoera...een homo?!' schorten we de video-avonden dan ook voorlopig op. Mede omdat het aanbod aan titels verkrijgbaar bij de mediatheek van het landelijk COC eigenlijk te gering is om met regelmaat iets interessants te kunnen laten zien.

Toch zouden we ook graag willen weten, zowel van hen die kwamen als van hen die juist niet kwamen kijken, waar het aan ligt dat het bezoekersaantal te laag blijft.

B.v.-De titels die gebracht worden?

-De avond waarop? (vrijdag tot nu toe)

-De begeleiding; is b.v. erna een geleide discussie nodig?

Schrijf erover naar de Werkgroep of naar de redactie van Pink People als je jouw reactie voor meer mensen van belang acht. Reacties graag naar postbus 611, 5900 AP Venlo.

Clemens

Sinds 1977 wordt ook in Nederland het gebeuren in de Stonewall Inn herdacht door de internationale homo-bevrijdings- en solidariteitsdag te vieren op de laatste zaterdag in juni.

De organisatie hiervan en de daaraan voorafgaande Internationale Potten- en Flikkersweek gebeurt in ons land door het Roze Front, een samenwerkingsverband van diverse homo- en lesbische groepen. Dit jaar vindt de Internationale Potten- en Flikkersweek plaats van 19 t/m 26 juni, op zaterdag 26 juni afgesloten met een landelijke manifestatie welke dit jaar in Amersfoort gehouden wordt.

Het programma daarvan omvat:

- een demonstratieve optocht met aparte vrouwengroep
- een manifestatie in de binnenstad
- een feestavond met diverse optredens in Cultureel Centrum 'De Flint' & Creatief Centrum 'De Hof'
- een vrouwenfeest

Een belangrijk deel van de activiteiten die week staat in het teken van 'Onderwijs, Opvoeding en Homoseksualiteit'.

Motto van de week:

Opgevoed tot hetero & Opgevoed tot hetero
Lesbisch durven zijn & Flikker durven zijn



Clemens

gegen die Norm des Schweigens

Seit knapp einem halben Jahr ist Venlo meine neue Wahlheimat und seit drei Monaten lese ich unter anderem wieder schwule Texte. Die Konzentration dazu signalisiert mir, dass auch meine Wurzeln hier, dünn und zitternd, anfangen zu wachsen, dass ich meinen "Stimulations-Wechsel" in die Provinz überwinde und auch aufgehört habe, das arme hilflose Bäumchen zu sein, das in seiner schweigenden Ruhe durch jeden Wind gebogen werden könnte.

In der deutschen Ausgabe einer schwulen Zeitschrift, 'DON' vom September '79, entdeckte ich, ein Interview mit zwei niederländischen Schwulenbewegten, Adrian van Delden und Ben ten Berge, und da steht, dass jedes Jahr eine Schwulendemonstration in Holland, erstmals damals in Amsterdam, stattfindet, welche von Jahr zu Jahr stärker würde, obwohl das politische Klima immer schlechter wird. Schon 1979 war die Situation hier gekennzeichnet durch wachsende Arbeitslosigkeit und den Machtzuwachs konservativer Politiker, was alle fortschrittlichen Gruppierungen und somit auch die Arbeit der homosexuellen Emanzipationsgruppen behinderte.

(ADVERTENTIE)

Fot ziera bij
Mayo en Martin
in

*** cafe - Restaurant ***
"Centraal"

Parade 62
Venlo
077-17562

Aerlijke menu's vanaf 13,50.
Gezellig terras en bar.
Geopend van 10.00 tot 20.00.
Zeverdager in de week.

Was war denn bei mir in diesem Jahr?
 Ich war mit meinen Studien-Abschluss-
 arbeiten beschäftigt; es ging mir per-
 sönlich trotzdem sehr gut, ich konnte
 meinen heutigen Freund Anton kennenler-
 nen. Na ja, darauf wollte ich nicht hin-
 aus - es geht mir um die wachsende Teil-
 nehmerzahl an der jährlich stattfindenden
 nationalen Schwulendemonstration.
 Wird durch die jährliche Ansammlung homo-
 sexueller Individuen mehr Schwulenunter-
 drückung sichtbar oder wächst demonstra-
 tiv die Zahl jener, die endlich nach
 einem mehr oder weniger langen 'coming
 out' diesem ein Ende setzen wollen?
 Diese Demo kann sehr viel mit dem jetzt
 nicht mehr ganz so neuen Selbstbewusst-
 sein (Glad to be gay - I am a human
 sexual) zu tun haben, für die restlichen
 363 Tage eines Jahres können wir uns
 dann getrost, an der Oberfläche ganz
 integriert in unsere heterosexuelle Um-
 welt, nach dem Leitbild des "unsichtba-
 ren Homosexuellen", der sich vom Hetero-
 sexuellen nicht unterscheidet, ausrichten.
 Ich weiss, dieses lebenslange coming out
 will trainiert sein, bleibt Kraftakt.
 Aber das ist mein Widerspruch, denn
 ich erlebe an diesen Demonstrationen
 zweierlei:

- mit dem Entschluss, mit den anderen auf
 der Strasse für sich einzustehen, fin-
 det das coming out seinen vorläufigen
 Abschluss, wenigstens bruchstückhaft
 hat die Selbstakzeptierung stattgefün-
 den und mit dem Silberstreifen solida-
 risch-freundschaftlicher Beziehungen am
 Horizont treten wir aus der individu-
 ellen Isolierung heraus,
- andererseits treten wir in ein Gefüge
 von Beziehungen in die kollektive Iso-
 lierung der Subkultur ein. Wenn wir
 öffentlich uns küssen, tanzen und sing-
 en, sind wir längst "konfirmierte Mit-
 glieder" in der Gemeinschaft der Gleich-
 gesinnten, in Grundzügen sind wir zu
 fertigen Homosexuellen ausgeformt, die
 ihr Stigma in der Subkultur leichter
 ertragen können und ein Stück weit die
 Norm des Schweigens, das Tabu, brech-
 en.

Deswegen würde ich aus den genannten
 Gründen die Demonstrationen nicht über-
 bewerten, auch wenn ich froh bin darüber,
 dass jährlich die aus dem Normen- und
 Wertgefüge der Gesamtgesellschaft Heraus-
 gefallenen durch eine teilweise Integra-
 tion in das Medium der Demonstration
 (von Gruppen und Einzelpersonen) wieder
 aufgefangen werden.

Peter Schroeder



GEDICHT

Ik zag je zitten eenzaam op een stoel.
 In 't vaasje, op je tafel van de pub
 een enkele bloem

die triest wat stond te hangen.
 Zó zag ik jou, met leegte om je heen
 in lege stoelen; gek, toch was de bar
 zo tegen zessen redelijk bezet;
 ik kon met moeite nog een plaatsje
 krijgen.

Moest ik dan water in dat vaasje doen
 of sprak er uit je ogen eenzaam hopen
 en moest ik in je blik dat vragen
 zien:
 'Hier is een stoel vrij, kom toch even
 zitten
 en vul die leegte wat;
 ik vraag je niet
 mijn droefheid om die bloem met me te
 delen,
 maar laat me niet alleen in deze
 leegte'?

Chris v. V.

Pinkies

Te koop:

Een sportief bruin herenkostuum, maat
 47, nagenoeg ongedragen 077-22080
 (Chris van Vlijmen)

Walkman, stereo-cassetterekorder, spelend
 op lichtnet of batterijen, 077-43297
 (vragen naar Arthuur)

Al eens een voorjaarsopruiming gehouden
 in eigen huis?
 Wat er allemaal weg moet: staande
 schemerlamp, leeslamp, krultang en
 droogkap (z.g.a.n.), dressboy, theemuts,
 schlemmertopf, fonduestel, bekers,
 mokken, glazen voorraadpotten, metalen
 boekenrekje, div. boeken (waaronder een
 groot kookboek en 'Onder professoren'
 van W.F. Hermans), schaaltjes, vaasjes,
 enkele platen (Status Quo, Oscar Benton,
 Muddy Waters), oud jazz-gitaartje,
 077-24463 (Clemens Lantman)

Het thema in maart was spuien.

Inleider was Hub, die de gasten verwelkomde en de mensen verzocht om datgeen wat hun op het hart drukte vooral naar buiten te spuien. Een van de aanwezigen ging hierop in, en wel met de vaststelling dat het COC afd. Venlo zo onbereikbaar was. Dat werd door verschillende aanwezigen onderstreept, ook zij hadden wat de bereikbaarheid aangaat slechte ervaringen met het COC.

Men vindt dat de telefoonnummers slecht bereikbaar waren. Heel vaak gebeurde het dat de telefoon niet opgenomen werd, en zij op dat moment nergens terecht konden met hun vragen of problemen.

Hier zou een verandering moeten komen in de vorm van een aantal uren in de week waarop een bepaald nummer bereikbaar zou moeten zijn. De vrouw of man die de telefoon gedurende die uren bezet moet dan in staat zijn om daar waar nodig door te verwijzen naar eventuele deskundigen. Verder zou er meer bekendheid gegeven moeten worden waar het COC te bereiken is.



Dit laatste zeker om het geheel optimaal te laten functioneren. Hub zegt toe dit onder aandacht van het bestuur te brengen. Verder spui punt was het bestuur. Dat werd arrogant en hooghartig genoemd. Hier viel het op dat er vooral veel kritiek op de voorzitter was. Zijn opstelling werd nogal uit de hoogte genoemd. Men had niet het gevoel dat de voorzitter tussen de leden stond maar er boven.

Het was duidelijk dat wat hier gebeurde een nogal sterk persoonlijk karakter kreeg. Hub greep op dat moment in door de mensen te verzoeken zich niet al te zeer door persoonlijke gevoelens te laten meeslepen, maar ook in de gaten moest houden dat een dergelijke functie de persoon die deze uitoefent nogal kwetsbaar maakt, en daardoor mogelijk afstandelijk van de rest van de leden.



Wat mij opviel deze avond was het feit dat er weinig of niets over buiten te spuien was. Mijn indruk van de hele avond was dan ook dat men ervan overtuigd was dat eerst maar eens het COC optimaal moest draaien en dan pas andere zaken aan de orde moesten komen. Het geheel is toch wel nuttig geweest en



het feit dat er alleen maar interne dingen besproken zijn heeft mij toch wel aan het denken gezet. Dat we nooit helemaal zonder kritiek kunnen werken is mij duidelijk, maar als er zoveel kritiek is moet daar iets aan gedaan worden om druk te verminderen.

Het thema in april was lijdzaam toezien.

Rita die wegens ziekte de inleiding niet kon verzorgen werd door Hub vervangen.

De gasten die op deze avond bij ons waren bleken nogal verschillend van aard te zijn.

Het bleek al gauw dat het thema mensen aantrok die nogal problemen hadden. Waren in het begin de gesprekken nogal algemeen, later zouden die duidelijk naar de persoonlijke problematiek neigen. Het was voor mij een sein om daar op door te gaan en de mensen niet met hun eigen probleem te laten zitten.

Vragen van een gehuwde homofiele man die nogal wat problemen daar mee had konden goed verwerkt worden door de groep in het geheel. Er werden verschillende punten die aan bod kwamen uitgediept en verwerkt.

Punten die voor de een herkenbaar waren en voor de ander minder, werden door de groep aangepakt en verwerkt.

Het was een heel fijne groep om mee te werken. Zij voelden elkaar ondanks verschil in leeftijd en karakter erg goed aan.

Zelf heb ik het gevoel dat we met deze avond voor sommige mensen iets bereikt hebben, en we ze iets gegeven hebben waarmee ze een stapje verder kunnen. Dat ik niet uitvoerig inga op de problemen die er besproken zijn, doe ik om het feit dat dit soort dingen niet te notuleren zijn zonder het spontane karakter aan te tasten.

Er worden tijdens de thema-avonden geen aantekeningen gemaakt om die reden dat veel mensen dat zien als een bedreiging.



PUZZEL

oplossing Doorloper-Puzzel no.4 op blz.9

PUZZEL No. 5.

"KOP NOCH STAART"

Van de gevonden woorden wordt de eerste en laatste letter weggelaten, alvorens ze in te vullen, zoals 33 verticaal : Militie, = Ilti.

Voor het gemak worden hieronder soms meerdere omschrijvingen gegeven, al is dat op een rare manier. Echt niet lastig maar laat je niet van de wijs brengen ...!

Horizontaal :

1 Een Dikhuid ; 5 Spoed Nevens ; 7 Oneer ; 11 Laatste Ronde als Slotstuk ; 12 Het Kuddedier heeft soms met de Knipper te maken ; 13 Latijnse Gewoonte ; 15 De Kerkvorst is Halfwarm ; 16 De Werpstrik ligt op de Betaalplaats ; 18 Een Mand met Grutten ; 19 Dat Roof-dierjong is te verkrijgen met Poen ; 20 Met de Halve Diameter vind je de Stadsweg ; 22 De Pompoen past in de Hengselmand ; 24 Wat een Omslag die Drukte ; 26 Spie op z'n oud-hollands ; 27 Die Huidopening is Onvrij ; 28 Wat een Gebaar op de Vestingmuur ! ; 29 De Duivel in een Aardappel ; 30 'n Flets Haringnet ; 32 'n Volk-Betreffend ; 34 Verder niets dan Drift en Boosheid ; 35 'n Idee wordt in het Schoollokaal geopperd ; 36 Zie je dat Hondenbot in de Waterkering ? ; 37 Er hangt een Joodse Wetsrol in de Esdoorn ! ; 38 't Insekt is Smerig ; 40 Een Hap van een soort Hond ; 41 Ook dat dunne Velletje kun je Insmeren ; 42 Die Steltlooper heeft een Pasklare Vorm ; 43 Onder de Boterton vind je een Duitse Munt ; 45 Een Kostbare Stof waar ik wel been in zie ; 47 'n Roofdier en 'n Watervogel vinden het best samen ; 48 Dateringen in de Knel ; 49 Leuk dat Vliesvleugelige Insekt zo boven die Romeinse Rivier ; 51 Pijnlijk en/of Moeilijk ; 54 'n Spaans Leesteken behoort op die Middeleeuwse Vakbond ; 56 Engelse Vrouwen Arriveren zonder voorzetsel ; 57 Wat moet die Rover met dat Uithangbeeld ? ; 58 Gloeidraad -stof bereid door twee mannelijke dieren ; 59 Dat is Gewis een Peulvrucht ; 61 Zoiets is Zonderling en Onbekend ; 63 Wat een Uitkomst die Engelse Bruiloft ; 65 Er ligt een Geklust Ei in de Heester ; 66 Wát een Brok Vlakgom ; 67 Wat moet die Flikker in die Italiaanse Stad ? ; 69 Kijkend naar een vroegere Belastingvorm ; 70 Die Ploegsnede is Niet Lang ; 71 Zie je Sinterklaas op die Dwarsbalk ? ; 72 Met die Algemeen Bekende Vezelstof kun je hem op z'n kop geven ; 73 Wat een Stompzinnig Taaleigen ! ;

1		2	3	4		5	6		7	8	9		10
		11							12				
13	14		15			16		17		18			19
20		21			22				23		24	25	
26				27				28				29	
	30		31		32		33				34		
35			36				1		37			38	39
		40				41	i				42		
43	44		45		46		t		47				48
	49	50			51	52	i	53			54	55	
56				57				58				59	60
61			62		63		64				65		
66			67	68		69			70				71
			72						73			74	
75						76				77			

75 Geen lapjeskat maar een Laps Hert ; 76 Onmiskenaar Duidelijk een Gezongen Toneelspel ; 77 Mijn Cadeau is ook Aanwezig ! ;

Vertikaal :

1 Vervangingsstof voor gangbare materialen ; 2 Bijbels Goudland ; 3 Deze Bacove is Alledaags ; 4 Een pijnlijke Opdonder ; 6 Wat doet die Rondschrijver op de Belgische Straatweg ? ; 7 Nou die Platvis is ook Hees ; 8 Lieftallige Aanvekkelijkheid ; 9 Dit Konijnachtige Dier voelt wel wat voor 'n Zuivelprodukt ; 10 Roofvogel met edel voorkomen ; 14 Deze Zandloper loopt niet op zand, maar toch ook weer wel, vooral op schepen ; 16 Zeer kleine Eend vangt Grote Aal ; 17 Onbrandbare Stof, maar er zit wel as in ; 19 Koningin ; 21 Het is maar Smalletjes met die Jachtkogeltjes ; 22 Smakelijk Pittig door zout of kruiden ; 23 Joods Paasfeest ; 25 Wanorde ; 31 Meemaken ; 33 Beschikbare Krijgsmacht ; 34 Wat lijkt die Kameraad op 'n Kookapparaat ; 35 Je krijgt een pak Ransel, Vlegel ! ; 39 Een Toontrap in 't Verschiets ; 44 De Toneelkapper het Eerste ; 46 Op dit Bolvormige Dak kun je met Kinderspeelgoed terecht ; 47 Lichtzinnig Vrouwspersoon ; 48 De wekelijkse Wastobbe ; 50 Zilverpopulier ; 52 Schrandere en Gevat ; 53 Alsemlikeur ; 55 Deze Schrijver is Wakker ; 56 Voorportaal ; 60 Golfbeweging ; 62 Ontroering ; 64 Veredelen of bijna Rotten ; 65 Niet Vlot ; 68 'n Uitvlucht ; 70 Ge-vland (bijv.v.zijde) ; 72 Er ligt een pootloze Larve op de Aanlegplaats ; 74 Voor dat Voedsel ga ik in de Houding ;

Luce!

Chris